(92) "उख गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-128-सक. सेट्. पर.)

ओखकः-खिका,	ओखकः-खिका,	[1]ओचिखिषकः-षिका ;
ओखिता-त्री,	ओखयिता-त्री,	ओचिखिषिता-त्री ;
ओखन्-न्ती,	ओखयन्-न्ती,	ओचिखिषन्-न्ती ;
ओखिष्यन्-न्ती-ती,	ओखयिष्यन्-न्ती-ती,	ओचिखिषिष्यन्-न्ती-ती ;
—	ओखयमानः,	ओखयिष्यमाणः ;
उक्-उखौ-उखः ;	—	—
[2]ओखितम्[A], उखितम्, }	तः-तवान्, ओखितः-तं,	ओचिखिषितम्-तः-तवान् ;
[3]उखः,	ओखः,	ओचिखिषुः, ओचिखयिषुः ;
ओखितव्यम्,	ओखयितव्यम्,	ओचिखिषितव्यम् ;
ओखनीयम्,	ओखनीयम्,	ओचिखिषणीयम् ;
ओख्यम्,	ओख्यम्,	ओचिखिष्यम् ;
ईषदोखः, दुरोखः, स्वोखः ;	—	—
उख्यमानः,	ओख्यमानः,	ओचिखिष्यमाणः ;
ओखः,	ओखः,	ओचिखिषः ;
ओखितुम्,	ओखयितुम्,	ओचिखिषितुम् ;
[4]उक्तिः,	ओखना,	ओचिखिषा, ओचिखयिषा ;
ओखनम्, [5]प्रोखणम्,	ओखनम्,	ओचिखिषणम् ;
[6]ओखित्वा,	ओखयित्वा,	ओचिखिषित्वा ;

---

1. ओणेः ऋदित्करणात् द्वित्वात् उपधाकार्यं प्रबलम्। तेन पूर्वं लघूपधगुणः। पश्चात् द्वित्वम्। ततः 'कुहोश्चुः' (7-4-62) इति अभ्यासे चुत्वम्।
2. 'उदुपधात् भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम्' (1-2-21) इत्यत्र 'शब्विकरणेभ्य एवेष्यते' (वा. 1-2-21) इति वार्तिकात् कित्त्वविकल्पः।
3. 'इगुपध—' (3-1-135) इति कर्तरि कः। **उखो** मुनिः।
4. 'तितुत्र—' (7-2-9) इति नेट्। 'खरि च' (8-4-55) इति चर्त्वम्।
5. 'एङि पररूपम्' (6-1-94) इति पररूपम्। 'कृत्यचः' (8-4-29) इति णत्वम्।
6. 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधाद्गुणः।

A. 'अराखितत्वग्भिरलाखितच्छदैः प्रद्राखिताध्राखिफलैश्च शाखिभिः। (धा. का. 1-18) प्रश्लाखितं **प्रोखित**सत्त्वमुङ्कितं खगैर्वेखन् मारुतवल्लिसौरभम्॥'